

Prologus

Incipit p̄hem̄ Nicolai de lyra sup̄ Jobannem.

Aries aquile desuper ipsorum
quatuor: Ezech. i. Ezechiel p̄
p̄eta cui aperti sunt celi et vi-
dit visiones dei: videt quatuor
facies uno aali. Quatuor in
quit facies vni: videlz facies
bois: facies leonis: facies bo-
vis: facies aquile: in q̄ designa-
tur vna noticia de abo incar-
nato quadrupliciter descripta: p̄
ut diffusius dcm̄ est sup̄ Matthei. Descriptio. ii. Ma-
tthei designat in facie bois: q̄ principaliter describit facta
ipius humanitas. Descriptio iobanis designat in
facie aquile: q̄ principaliter describit in xp̄ excellentiā diue
nature. Descriptio aut̄ Marci designat in facie leonis
q̄ principaliter describit ipius xp̄ regnū. Descriptio aut̄
Luce designat in facie bouis: q̄ est aial immolacionis
q̄ principaliter describit ipius xp̄ sacerdotiū. vñ et a sacer-
dotio in chōat suū euagelii dices. Fuit in dieb̄ iero-
dis regis inde sacerdos qdā noī Zacharias. Adver-
tendum tñ q̄ licet quilibet quatuor euangelistarū p̄n-
cipaliter p̄sideret vna pdictam quatuor conditionē:
tñ alias tres non omittit: q̄ fin q̄ dicit beatus Greg.
sup̄ Ezech. Quicquid in vno reperitur hoc sunul in q̄
tuor recognoscēs. ppter qdā aliqui doctores visionem
Ezech. exponentes: dicunt q̄ nō solū apparuit ei vñ
animal bns quatuor pdictas facies: sed apparuerunt ei
quatuor aialia in omnib̄ consumilia. In q̄ designatur
vna noticia verbū in carnati a quatuor euangelistis cō-
corditer licet differenter descripta. Considerandū tñ
q̄ ezechiel. p̄beta inter pdictas facies quatuor: videt
faciem aquile desup̄ eminentez: in quo designatur euā-
gelij iobanis respectu alioz excellētia: fin q̄ dicitur
in verbo p̄assumpto facies aquile tc. in quo designatur
euagelium iobanis: ceteris excellētius in tribus:
q̄ scripsit ceteris sublimius: subtilius: et etiā perfecti
Subtilitatem designat superior situs: cū dī. Desuper. subti-
litate acuties visus: cū dī. Aquile. pfectio seu inte-
gritatem designat quaternariū typus cū dī. Ipsoz qua-
tuor. Ad evidētiam primi aduertendū q̄ cōtemplatio
sanctor̄ et potissimum euangelistar̄ differt a cōtemplatione
phorū. Pbi. ii. ex creaturis cōtemplati sunt ip-
sum dñi: sūr̄ sancti tñ differentiū mō et quasi contrario.
Cōtemplatio em̄ est actus egrediēs ab ipo contem-
plante et in dñi terminat tanq̄ in obiectū: et id cōtem-
plationis actus est mediūs inter cōtemplantem et cō-
templatam: et ideo p̄t ad vtrunḡ referri. Si ḡt
actū diuine contemplationis referat ad ipm̄ p̄emplā-
tem: sic h̄z cōtemplatio phorū. Querebant em̄ p̄hi-
deum cōtemplari ex creaturis inq̄stum talis specula-
tio seu p̄templatio est ipfius speculantis summa perfe-
ctio. Cōtemplationē. ii. p̄sumi et summi intelligibilis po-
suerūt felicitatē hominis: vt babet. x. Ecli. Et quo pa-
tet q̄ talis cōtemplatio erat pure speculativa: q̄ que-
rebat talē speculationē: ppter seipm̄: et nō ppter alia p-
fectionem: ppter quod in tali contemplatione pl̄ facit
subtilitas intellectus q̄ seruo: affect. Si aut̄ referat
actus cōtemplationis diuine ad ipm̄ rem cōtemplatā
quod fit qñ talis contemplatio querit: ppter amorem
rei cōtemplate: vt ex tali contemplatione ipse cōtem-
plans in ardore in amore diuinium: sic habetur cōtem-
platio sanctor̄ et potissimum euangelistarū. Ex quo p̄t
q̄ talis contemplatio nō est pure speculativa: quia nō
queritur ppter ipm̄ speculari: si ppter amore ipius obie-
cti cōtemplari: et ideo in tali cōtemplatione pl̄ facit
seruo: affect. q̄ subtilitas intellectus: q̄ qd̄ beat⁹ Dio-
nysius. vii. c. celestis hierarchie dicit: q̄ in cōtemplationē
diuinoz p̄sumi est amoris calidū superfluenz et acutum
q̄ amas nō ē p̄tent⁹ amati superflicie: sed nititur q̄sum
possibile est ed̄ intima penetrare: ppter qd̄ dicit Hugo
commentator ibid. Ubis scia fous stat dilectio intrat:

igitur quia beatus iobannes euangelista ceteris euāge-
listis xp̄m feruentius dilexit: q̄ eius secreta intimum p-
netrauit: ppter quod subtilius scripsit: quod notatur in fa-
cie aquile: q̄ tantam perspicacitatem habet in visu q̄ sole
in rota sua oculis irreuerteratis intuerit dicit Aug. in
libro de moribus ecclesie: et te hoc potest exponi illud qd̄
scribitur Job. xxix. Nunquid ad p̄ceptum tuum cleua-
bitur aquila: tñ arduis ponet nidi suum. Hoc em̄ ver-
bum dicitur Job negative: sed deo affirmatiue: sicut
patet ibid: et merito: quia ad p̄ceptum dei humana aq̄
la nostra videlicet beatus iobannes euangelista cleua-
ta est de terrenis ad celestia: q̄ ad verbum christi vocan-
tis dimisit th̄orum nuptiale: et eleuatus est ad p̄tinētia
virginalem: que est vita celestis: sicut dicit beatus Hiero-
nymus in sermone de assumptione bte virginis. Pro-
fecto in carne preter carnē vivere: n̄ terrena vita est sed
celestis vñ in terrā angelicā gloriā acq̄rere maioris ē me-
ritis q̄ habere. Esse n̄ angeli felicitatis est esse vngē vir-
tuti: dū hoc obtinere virib̄ initit cum gratia qd̄ ange-
lus habet a natura. Et talis eleuatio fuit dispositio in o-
banne ad subtilius contemplandū et describendū diuina
Cōtrarioz em̄ contrarie sunt cause. Lascivia aut̄ carnalis
inducit intellectus bebetudine: vt dicit beatus Greg. xx.
mora. ergo p̄ opolitū p̄tinētia virginis disponit ad c̄p̄
subtilitatem. Sed p̄sumim̄ huius subtilitatis subditur
in auctoritate p̄missar̄ cū dī. In arduis ponet nidi suum.
Nid̄ n̄ est locus vbi volucres se reclinant et cōfescunt. Ni-
dus igitur iobanis fuit sinus saluatoris: q̄ sup̄ rectus
eius fuauit recubuit: et in fluenta euāgeliū ceteris vbe-
rius potauit: et id sequit. Q̄ culi ei⁹ delōe p̄spiciunt: q̄ ip-
si adhuc manēti in terra reuelata sunt secreta celestia: et q̄
subtilius secreta celestia cognouit p̄ oīns et subtili⁹ scripsit
Sco dico q̄ iobanis ceteri euāgelistis scripsit sublimi⁹
et differt hoc mētrū p̄ cōfidentiū: q̄ de infinitis p̄t fieri sub-
tilis descriptio: s̄ sublimitas descriptionis importat alti-
tudinem materie: qd̄ auenit iobani euāgelistae: quia alijs
euāgelistis ad describendū xp̄i humanitatē intētis bea-
tus iobannes ad cōtemplandū et describendū cius diuini-
tatem principaliter ascēdit: ppter qd̄ alijs tres euānge-
listae figurati sunt p̄ aialia in terra gradientia: videlz p̄ ho-
mine virtutē et leonē: iobannes aut̄ figuratus est p̄ aquilaz
in altū volantē in quo designauit scđm. s. eius cōtempla-
tionem et descriptionem sup̄ alios transcendentē qd̄ no-
taē in verbo p̄assumpto: cū dī. Desup. et id hoc p̄t expe-
ni illud p̄s. xvii. Ascēdit sup̄ cherubim et volauit. Cheru-
bin dicunt a plenitudine scie: et id significat euāgelistas
qui fuerunt repleti spiritu sapie diuine: ppter ea vocantur
animalia plena oculis in circuitu et intus: Apoc. iii. Su-
per ista cherubim ascēdit et volauit: et cōtemplationem
aliōz et euāgelistarū transcēdit diuinitatem christi
que p̄ceteris speculādo: et quātum possibile est sublimi-
us describendo: ppter quod dicit Aug. q̄ si altius intonu-
isset: totus mund⁹ cape nō potuisset. Cōrcio in verbo p̄-
sumpto ōndit contemplatio et descriptio iobanis alijs
pfectior: et hoc in duobus in quibus sup̄p̄leuit illud qd̄
ab alijs euāgelistis fuerat dimissum: fin q̄ dicit Hiero-
libro illustrum: viroz p̄sumi est: q̄ a temporibus iobanis
surrexit error hebionitar̄ qui dicebant christū ei-
felominē purum. et p̄ consequens ante maria nō suffit:
pter quod beatus iobannes rogatus ab aīe ep̄is scripsit
euagelium: in cuius principio ōndit diuinā christi natu-
ram in qua eternaliter p̄cessit maria. Secundū est q̄ cū iobanis
legisset Math. Mar. et Lu. euāgelia illa proba-
uit: et eos vera dies firmavit: veritē tūmō historiā chris-
tī tec̄uerant q̄tū ad illum annūm in quo passus est vide-
licet post iobanis baptiste incarcerationē: ppter qd̄ ip-
se iobannes euāglista in suo euāgilio narravit gena
superioris anni anteq̄ iobannes baptista in carcere clau-
deretur. Et quo patet q̄ pfectus alijs scripsit: q̄ quides
pfectio in verbo p̄assumpto in numero quaternario desi-
gnatur: cū dī. Ipsoz quatuor. Quaternarius em̄ nume-
rus est p̄m⁹ numer⁹ quadratus. Et aut̄ p̄ quadratum
pfectio designatur: patet p̄ p̄m⁹. i. etiā vbi cōparat vir-

Prologus

tuosūz corpī q̄drato: q̄ sicut corp⁹ quadratū bñ sedet in
omni laterē: sic virtuosus bñ se bñ in quācūq; fortuna cō-
tingente. Quadratura prius inuenit in numeris q̄ i cor-
porib⁹ sic z vnitatis prior est ipo puncto: z iō pfectio pīmo
z principalis designat in numero tētramērio q̄dem perse-
ctio in euāgeliō io-
bannis p̄ ceteri in
ueniū: vt p̄t̄ ex di-
cis: et ide de hoc
potest exponi illud
Ezech. 1. Lūq; as-
picere aialia appa-
ravit vna rota bñs
q̄uō facies. Intu-
enti. n. diligēt̄ q̄tu-
or euangelia appa-
ret euangelii Joh-
annes alij perfe-
ctius ut dñm est: z
z hoc designat euz
dī. Aparuit vna
rota. q̄r figura cir-
cularis est pfectis-

Incipit plogus in euā-
geliū fīm Johannem.

Incipit plogus in euā-
geliū fīm Johannem.

Ic est iohannes euangeli sta vnu ex discipulis domini. q
vgo a deo ele-
ctus est: quem tenuit p[ro]pt[er]is vo-
lentem nubere vocavit deus

Prologus beati Hieronymi.

Ic est Iohannes. Huic euāgelio qd̄ ē
ceteris pfectius: vt p̄z ex dictis beat⁹
Hiero. h̄c prologum p̄mittit. in quo
principaliter tria facit: qz p̄mo de scribit
scriptoris b̄ euāgeliū p̄mendationēz
scđo ip̄i⁹ euāgeliū ordinationēz: ibi.
Lū p̄ oēs. ficio ponit Hiero. sua excusationē: ibi. Quo-
rū tñ. Prima diuidit in q̄tuor: qz p̄mo describit ip̄i⁹ iohā-
nis status: scđo sue descrip̄tōis mod⁹ ibi. Deniq̄ manife-
stā tercio descrip̄tōis tps⁹ t loc⁹ ibi. Hoc at euāgeliz⁹
quarto iohannis obitus: ibi. **D**ic est iohannes. Prima in
duas: qz primo ponitur ip̄i⁹ iohannis p̄mēdat⁹: scđo cu-
iūsdā dicti in ea p̄batio: ibi. **Q**ui virginitatē. Circa pri-
mū iohannes a q̄tuor cōmēdat⁹: qz primo describit ei⁹
cōmēdat⁹ et p̄ro noīe: cū d̄. **H**ic effiōbannes.
qd̄ interptat⁹: q̄ est grā. Sicut. n. ysaac in veteri testō t
iohānes baptista in nouo: sortiti sūt sua p̄pria noīa ex di-
uina p̄ordinatiōe: ad significatiōē ip̄oz. p̄prietatē: vt pat̄z
Bēn. xvii. de ysaac: Luce. 1. de iohanne baptista: ita cre-
dendū est q̄ ipa ex diuina p̄ordinatiōē noīal⁹ sit iohānes
pter plenitudinem grē c̄p̄uis nō sit scriptū: qz nō oia sunt
scripta: et b̄ in fine b̄ euāgeliū: scđo p̄mēdat⁹ et offi-
cio: cū subdīc⁹ b̄ Euāgelistā: qz ex diuina ordinationē
babuit officiū scribendi euāgeliz⁹: nō cū ap̄re loquendo
dī euāgelistā doctōr euāgeliū vel ip̄ius p̄dicatoř: s̄ ille
dī ex officio ēēi⁹ cōscriptor. tercio cōmēdat⁹ ex p̄iictu: cū
d̄. **C**ū er discipulus dei. t inter alios fuit de p̄mis
xpi discipulus: vt. j. patebit: t̄ p̄re ceteris xpo magis fami-
liaris: qd̄ est indiciū sue virtutis. quarto cōmēdat⁹ et
virtutis actu: cū d̄. **Q**ui virgo a deo est elect⁹. **A**
ctus. n. magne virtus est p̄ficiā virginalis: apter qd̄ ipa
dicit saluator: Math. xix. Nō oēs capiunt & bū istud.
qz pauci p̄nt ad hanc p̄fectionē attingere: ppter qd̄ ibi-
dem subdit⁹. Sunt eunuchi q̄ se castrauerunt ppter regnū
celoz: qui pot capere capiat. **T**empus aut quo iohānes

wcatus est ad p̄tinentia virginalem ostendit cū dī.
e Quē de nuptiis tē, de quib⁹ nuptiis diceſ. s.i. cap.
Sed h̄c v̄i eſſe illud qđ dī Math. iii. qđ iob annis
w̄catus eſt cū iacobō fratre suo de naū vbi erant cuž
zebedeo p̄f̄ eoꝝ: dicendūz qđ triplex fuit b⁹ iob annis

wocatio. Primo
enī fuit wocatus
ad ipsius noticiā
aliqualez et
de ista wocatiō
bū Joba, i. quā
do andree peten-
ti: Rabbi vbi hi-
tas: r̄ndit iesus
Ueni videq;
cuž ipo andrea
erat iohannes:
vt. i. videbitur.
Sed wocat̄ est
ad ip̄i? xp̄i mi-
litaritatem bac-
loquī b̄ biero.

nuptijs facta est: et extuc Jobannes fuit christo familiaris, ppter iudicij continetie virginalis. Tercio vocatus fuit ad apostolatum: qn relictis rebus et pte cū fratre suo securus est iesum. Et de ista vocacione loquitur Mattheus. Ex quo patet q verbū mathei no con trariaē verbo biero. f Lui virginitatis hic ppter pbaꝝ quoddā possum in precedenti cōmendatione Commendauerat em biero. iohannē ex. iii. s. ex noī ex officio: ex pueritiae et ex virtutis actu. Tna aut pma erant manifestatio sic aut quartū vīcī virginal continentia: istud, pbat biero, duplicit testimonio. Primum est specialis dilectio xpī ad ipm q̄ erat sue virginitatis signū: qz fm q dī Eccl. xiiij. Omne aīal diliget sibi simile: voluntalia ad sibi similia pueniūt. si comis caro ad sibi simile pūnget: et omnis homo sibi simile asciabitur. De xpō at nulli est dubius quin fuerit vgo tē, et hoc est quod dī. Lui virginitatis in hoc duplex testimoniū dāt in euāgelio. primum ante testimoniu tangit: cū dī. g Dī et p̄ ceteris a deo dilect̄ dī: sicut dī. i. xij. Vidit illū disciplina quem diligebat iesus tē. Scōs aut testimonio virginitatis iohannis fuit recomenda tio matris christi in cruce sibi facta: vt virgo virgini seruiret: et esset ad iniucē grata societas: et florib⁹ as pectus: fm q dicit biero. in ser. de assūm. v. ma. t̄b̄ est qdī. h Et huic matrē suā pēdens in cruce cōmēdauit. vt vgo vñine seruaret. i Deniqz illī dī oīr ostē dit scribendi modus quē tenuit iohānes in scribendo istud euāgeliū: qz scribendo xpī nāz incipit ab emanatione incorruptibilis verbi: p̄ hoc ondit in xpō naturā diuinā: et talis modus incipiendī debetab̄ iohanni p̄b̄ incorruptionē carnis sue: et hoc est qdī. Deniqz manif estans in cuan. incipier: do euāgeliū. k Dī erat ipse. i. incorruptionē carnis sue. l Incorruptilis vbi op̄ inchoans. qz ab hoc suum euāgeliū incipit dicēs. In principio erat vbi tē. m Solus verbū carnē factu esse: nec lumen a tenebris cōp̄zeb̄ensum fuisse te statut. qz alij euāgelistē nō loquunt̄ de p̄icitatib⁹ verbi: sicut iste silt̄ describendo facta xpī humanitatis gesta incipit ab illo signo quo christū inuitatus ad nuptias deficiente viu aquā signat in vīnu: vt b̄f. i. v. c. p̄ hoc designat q in illis q̄ inuitat̄ christū ad nuptias sp̄ituales p aggressum p̄tinētice vñinalis: dī deficerē de lectatio carnalis: q̄ p vīnu designat: vt aqua cōuertat̄ nouo mō in vīnu p christū mutando carnalem delectationē in spirituale: et hoc mo inceptio de scriptio nem opum xpī ondit suā vñitate: et hoc est qdī dicit. n Primum signū p̄o. q̄ in nup. dīs fe. mutando aquā in vīnu. o Ondēns q̄ ip̄e erat. s. segregatus a de lectatiōe carnali p̄tinētice virginale. p Atle gentibus suum cuan selium.